Novel

COLD MOUNTAIN

The house and gardens were now in a terrible condition and Ada felt comforted that at least the mountains were as they should be. Since her father's funeral, Ada had done hardly any work on the farm. She had at least milked Waldo, the cow, and fed Ralph, the horse, but she had not done much more because she did not know how to do much more

By Charles Frazier
Translated by Ao Anders

She had left the chickens to look after themselves and they had grown thin and wild, and it had become more difficult to find their eggs.

Cookery was now a real problem for Ada. She was constantly hungry, having eaten little through the summer except milk, fried eggs, salads and tiny tomatoes. She had been unable to make butter. She wanted to eat a chicken dish followed by a cake, but had no idea how to prepare such a meal.

Ada rose and stared looking for eggs. She searched everywhere but found nothing. Remembering that a red hen sometimes sat in the big bushes on either side of the front steps, she went to one of the bushes and tried to look inside it. Folding her skirt tightly around her, she went on her hands and knees into the empty space in the center of the bush. There were no eggs there, but as she sat there, she was reminded of times in when she and her cousin Lucy had hidden in bushes like this one.

Looking up through the leaves at the pale sky, Ada realized that she wished never to leave that fine shelter. When she thought about what had happened to her recently, she wondered how her father had allowed her to grow up so impractical.

She had grown up in Charleston, and her father had given her an education far better than most young girls received. She had become a clever, loving daughter, filled with opinions on arts and politics and literature. She could speak French and Latin quite well and spoke a little Greek. She was able to sew and play the piano and was talented at painting and drawing. She read a lot. But none of things helped her now, as the owner of a medium-sized farm and she had no idea how to look after it.

นวนิยาย

หุบเขาอันหนาวเหน็บ

บ้านและสวนเวลานี้อยู่ในสถานการณ์ที่ไม่ค่อยสู้ดีนัก แต่เอด้าเองก็รู้สึกโล่งอกที่อย่างน้อยในหุบเขาก็เป็นไปในแบบที่ควรจะเป็น หลังจากงานศพของพ่อ
เอด้าก็ฝืนทำงานต่างๆในฟาร์มอย่างไม่ง่ายนัก อย่างน้อยๆ หล่อนก็ได้ให้นมลูกวัว วัลโด้ และเลี้ยงเจ้าม้า รัลฟ์ แต่หล่อนไม่ได้ทำอย่างอื่นมาก เพราะว่าไม่ค่อยรู้จักทำงานอื่นๆมากพอ

เขียน ชาร์ลส์ เฟรซิเออร์
แปล นัฏฐ์ปภัสร์ แอนเดอร์ส

หล่อนปล่อยให้ไก่หากินของพวกมันเอง เลี้ยงแบบปล่อยตามธรรมชาติ และนั่นก็ทำให้การหาไข่ไก่กลายเป็นสิ่งที่ยากขึ้นเรื่อยๆ

การทำอาหารคือปัญหาใหญ่ของเอด้าในตอนนี้ เธอมักจะหิวอยู่บ่อยๆ มีอาหารให้ได้กินเพียงเล็กน้อยในช่วงหน้าร้อนที่ผ่านมา
นอกเหนือจากนม ไข่ สลัด และมะเขือเทศลูกเล็กๆ หล่อนไม่สามารถทำเนยได้ หล่อนอยากจะกินอาหารที่ทำจากเนื้อไก่ ตามด้วยเค้ก
แต่ก็ไม่รู้จักแม้แต่วิธีการเตรียมอาหาร
เอด้าลุกขึ้นและเริ่มหาเก็บไข่
หล่อนค้นหาทุกที่แต่กลับไม่เจออะไรเลย จำได้ว่าแม่ไก่ตัวสีแดงบางครั้งจะชอบนั่งอยู่ใต้พุ่มไม้ใหญ่ข้างใดข้างหนึ่งของบันไดด้านหน้า
หล่อนไปที่พุ่มไม้พุ่มหนึ่งและพยายามชะโงกมองไปข้างใน
หล่อนรวบกระโปรงขึ้นอย่างทะมัดทะแมง
ใช้มือและเข่าทั้งสองคลานเข้าไปในที่ว่ากลางพุ่มไม้ ไม่มีไข่แม้แต่ใบเดียวข้างในนั้น แต่เมื่อหล่อนได้นั่งอยู่ตรงนั้นก็ทำให้นึกถึงช่วงวัยเด็ก ตอนที่หล่อนกับลูซี่ญาติของหล่อนเล่นซ่อนแอบในพุ่มไม้แบบนี้
มองไปด้านบนผ่านใบไม้ไปยังท้องฟ้าสีอ่อน
เอด้าหวังในใจว่าไม่อยากจากที่หลบซ่อนอันแสนสบายนี้
เมื่อหล่อนนึกถึงสิ่งที่เพิ่งเกิดขึ้นเมื่อเร็วๆนี้ นึกสงสัยถึงการที่พ่อได้ทำให้หล่อนเติบโตมาอย่างไร้ประสิทธิภาพ
หล่อนโตขึ้นในเมืองชาร์ลสตัน
พ่อของหล่อนได้มอบการศึกษาที่มีคุณภาพดีกว่าที่เด็กผู้หญิงคนอื่นๆได้รับมาก
หล่อนกลายเป็นคนฉลาด ลูกสาวที่น่ารัก เปี่ยมด้วยความคิดเห็นทางด้านงานศิลปะ การเมือง และวรรณกรรม หล่อนสามารถพูดภาษาฝรั่งเศสและภาษาละตินได้ค่อนข้างดี และยังพูดภาษากรีกได้เล็กน้อย หล่อนเย็บผ้าเป็นและเล่นเปียโนได้
และยังเก่งในเรื่องวาดภาพเขียนภาพ หล่อนอ่านหนังสือมามากมาย แต่สิ่งต่างๆทั้งหมดไม่สามารถช่วยอะไรได้เลยในตอนนี้ ในฐานะเจ้าของฟาร์มขนาดกลาง
และยังคงไม่รู้ว่าจะจัดการกับมันอย่างไรดี